

PRAXIS IUDICIARIAE CIVILIS

- 77 Nominatio intra Regnum infra dietam non conceditur; fallit tamen, si testes sint ante impediti; Et si diea spatium videnti mille passuum, num. seq.
- 79 Quantum eurrat terminus, qui pro dieta conceditur.
- 80 Nominatio extra Regnum regulariter non admittitur; admittitur tamen si in ea adiunt specifica testimoniū nomina, & cognomina.
- Concessa nominatione, si partes ea non utuntur, pecuniaria pena puniuntur, nu. seq.
- 82 Nominans testes extra Regnum, tenet deponere quindecim ducatos, illisque nisi vitatur, depositum pro medietate diuidetur inter partem, & Curiam.
- Vt cuiusetur tale depositum, qua clausula debent vti Procuratores? nu. seq.
- 84 Comissa Ordinarij testimoniū audientia, si labatur terminus iuris, & pars pro publicatione infest, publicatio conceditur.
- Ponitur tamen in publicatione reservatio, quod si venerit examen recipiatur, & habetur ea ratio, quo &c.
- 85 Forma cōmissionis pro repetendis testimoniis.
- 86 Testimoniū examen non est simpliciter ad primam depositionem referendum, sed est in scriptis redigendū secundū eorū dicta.
- 87 Testimoniū repetitio legitime non facta, an probet.
- Prædicta repetitio an sit facienda parte citata.
- 88 Forma protestationis contra testes.
- 89 In testimoniū protestatione si simpliciter dicatur, protestatur contra testes, sine addito contra suum principalem, testes si depontant pro protestante, corum depositio non tenet.
- Soleat etiam fieri protestatio de articulis impertinentibus, & de directo contrarijs, ibid.
- Et in prædictis articulis petitur depositio principalis.
- 90 Ponitur testimoniū intitulatio.
- 91 In quolibet articulo non est examinandum ultrā septem testes. Quomodo tamen antiquitatis in articulis practicabatur? n. seq.
- 93 Forma depositionis ad deponendum vti principalis per verbum credo, vel non credo.
- 94 Forma depositionis principalis.
- 95 Prædicta depositio petitur, ad hoc vt reus relevetur ab onere probandi.
- Confessio per verbum credo, vel non credo, non est propriè confessio, sed relevatio ab onere probandi; quando tamen hac confessio haberi debeat, num. seq.
- 97 Depositio principalis facta, vel non in causa principalis, est etiam facienda in causa appellationis, dummodo positiones non teneat formate non conuenient cum primis positionibus.
- 98 Depositio principalis, nisi offeratur in calce termini, terminus non currit, qui terminus nunquam currere incipit, nisi interloquatur super cursu termini, nu. seq.
- 100 Ponitur practica, qua debent vti Procuratores, & Aduocati aduersus principales deponere renitentes.
- 101 An principalis, qui non depositum in termino, posse purgare moram.
- 102 Quis prius deponere debeat Actio an reus?
- Quando autem alter ex duobus deponere non tenetur? ibidem.
- 103 Forma citationis super repulsa.
- 104 Repulsa post publicationem infra dies octo est petenda.
- Petens repulsam, nisi ea utatur, punitur servata forma Pragmatica prime de dilatationibus.
- Terminus repulsa remittitur Iudicis arbitrio secundū Nouar.
- Minores an restituantur aduersus repulsam. Repulsa potest etiam peti in actu conclusonis. Et ita fuisse decisū testatur Rouitus.
- 105 Repulsa data in prima instantia, non datur in secunda; fallit tamen in causa finalitatis num. seq.
- 107 Prædicta repulsa petita in prima instantia, neque concessa, conceditur in secunda.
- 108 Terminus repulsa est medietas primi termini.
- 109 Testimoniū audientia non committitur in repulsa.
- Testes, nisi examinarentur intrā terminum in repulsa concessum, non admittuntur, ibid.
- 110 In articulis repulsa est ponēda hac clausula: Si quod, quod sit, non sit animo iniuriandi, sed animo sua iure tuendi, alias puniuntur iniuriarum actione.
- Protestatio contraria facta non relevat protestatorem, ibid.
- 111 Forma declarationis circa vsum testimoniū & scripturarum.
- 112 Declarationis circa vsum in quacumque iudicij parte peti potest, & debet esse simplices, clara, & generalis, num. seq.
- Prædicta declaratio esto fiat per principalem, est facienda per Procuratorem.
- Testis habens pecuniam, ut dicat veritatem, non dicitur sebornatus.
- 114 Supraposita declaratio lapsis quindecim diebus, non potest amplius peti, nisi in causa